

קדושים פילדות שבילית

שנת השמיטה ותוצרתה

כה א' וידבר יהוה אל-משה בהר סיני לאמר: דבר אל-בני ישחטם ואמրת אל-הם כי תבואו אל-הארץ אשר אני נתן ושבת הארץ שbat ליהוה: ששת שנים תזדע שדר שנים תזומר ברמן ואספה את-תבואותה: ובשנה השבעית שbat שבתון יהיה לא-ארץ שbat ליהוה שדר לא תזרע ובරמן לא תזומר: את ספיח קצידך לא תקצור ואת-ענבי גוירך לא תבצר שבתון יהיה לא-ארץ: זהיתה שbat הארץ לבם לאכלה לך וילעבדך ולא-אטתך ולשביך ויתושבך הגרים עמד: ולב-המתקן ולחיה אשר בארץ תהיה כל-תבואותה לאכל:

מצווה ג' טולcls מולס כתירם כתיעת ויתמת טנא למן לכל גמליה ודלתו למכלה ולמ' לסוחו, וזה דבר מולס קול כמו טולמי בפקק נפקק סל' פ"ג (ס"ג פ"ג) כמהן טופט חוטט בטיחות סבוניות וכטורה מלאת למכלה ולמ' לסוחו, וכן במקומנות רכיס מן כתלמוד בול קלפון-הווא, וגמליה זו קמנוס טולמי ימאניה ומכלנו טולמי טנק סל' מה' למפניו טנק חמוץ מומס בטולמי בלקם וסכמה מכל נסונ טוליגס מוציא נסס סכוב בכ"ת ופנס-סעופט טומלים בסס עוני בעלה;

מצוות

הראבן
טנק הא 3 מה' יאהה
טנק

ט' כ' טנק הקטלאה בק' ג' טנק טנק

- א. אסור הוא בסחוורה.
- ב. אסור הוא בהפסד ובאכילה שלא כדרך הרוגילה.
- ג. אסור הוא בbijoo והפסד בפרי ובשאריוויזו.
- ד. יש לאכול הפירות בעונתם ולא להשאירם לאחר זמן הביעור.

(2)

שימוש בפירות שביעית

רמב"ם הלכות שמיטה ויבול פרק ה הלכה א: פירות שביעית ניתנו לאכילה ולשתיה ולסיכה ולהדלקת הנר ולצביעה מפני השמועה למדוד תהיה אף להדלקת נר ולצבעה בה צבע:

הלכה ב: לאכילה ולשתיה כיצד לאכול דבר שדרכו לאכול ולשתות דבר שדרכו לשתוות כדי תרומה ומעשר שני:

הלכה ג: ולא ישנה פירות מביריתן בדרך שאינו משנה בתרומה ומע"ש דבר שדרכו ליאכל חי לא יאכלנו מבושל ודבר שדרכו להאכל מבושל אין אוכלין אותו חי לפיקד אין שולקין אוכלិ בהמה ואין מטפל לאכול תבשיל שנפסד והפת שעופה בדרך שאינו אוכל בתרומה ומעשר:

הלכה ד: ואין מבשלין יرك של שביעית בשמן תרומה שלא יビינו לידי פסול ואם בישל מעט ואכלו מיד מותר שהרי לא הניחן כדי לבוא לידי פסול:

הלכה ה: פירות המזוחדין למאכל אדם אין מאכילים אותן להבאה לחייה ולעופות להבאה מהליה מתחת התאנה ואכליה אין מחיבין אותו להחזרה שנאמר ולבהמתך ולחיה אשר בארץ תהיה כל תבואה תאכל:

הלכה ז: לסיכה כיצד לסוק דבר שדרכו לסוק לא יסוק יין וחומץ אבל סך הוא את השמן ולא יפטם את השמן ולא יסוק במרקח אבל סך הוא מבחוץ ונכנס:

הלכה ח: להדלקת הנר כיצד שمدליק את הנר בשמן שביעית עצמו מכרו ולקח בו שמן אחר או שהחליף שמן בשמן שניהם אסורים בהדלקה שאין מدلיקין בדמי שביעית ולא יתן השמן לתוך המזרקה אלא מזרקו בנר:

הלכה ט: לצביעה כיצד דברים שדרכו לצבעה בהן אף ע"פ שהן מאכלי אדם צובעים בהן לאדם אבל אין צובען להבאה מפירות שביעית אפילו מאכלי בהמה שאין קדושת שביעית חלה על צבעי בהמה:

הלכה י: מיני כבוסים כಗון בורית ואهل קדושת שביעית חלה עליהם ומכביסין בהן שנאמר והיתה שבת הארץ לכם לכל צרכיכם אבל אין מכביסין בפירות שביעית ואין עושין מהם מלוגמא שנאמר והיתה שבת הארץ לכם לאכלה ולא למלוגמא ולא לזרוף ולא להקייא ולא למשרחה ולא לכביסה:

פירות הקדושים בקדושת שביעית ממתי הם נאכלים?

רמב"ם הלכות שמיטה ויבול פרק ה הלכה טו

הלכה טו: אין אוספין פירות שביעית כשהן בסוד שנה' תאכלו את התבואה אינה נאכלת עד שתעשה התבואה אבל אוכל מהן מעט בשדה כשהם פגין בדרך שאוכל בשאר שני שבוע ולא יכנס לאכול בתוך ביתו עד שיגיעו לעונת המעשורות:

הלכה טז: ומאמתי יהיה מותר לאכול פירות האילן בשדה שביעית הפгин של תנאים משיוריחו אוכל בהן פתוח בשדה וכן כל כיווצה בהן הבוסר משיזcia מים ואוכל בשדה וכן כל כיווצה בו הזיתים משיכנסו סאה של זיתים רבייעית שמן פוצע ואוכל בשדה הכנסו חצי לוג כותש וסך בשדה הכנס שlish מותר להכנס לביתו שהרי הגיעו לעונת המעשורות:

(3)

מי רשאי לאכול פירות شبיעית? רמב"ם הלכות שמיטה ויום פרק ה

הלכה יג: פירות شبיעית אין מוציאין אותן מהארץ לחוצה הארץ ואפילו לסוריא ולא מأكلין אותן לא לעכרים ולא לשכיר ואם היה שכיר שבת או שכיר שנה או שכיר חדש או שקצץ מזונתו עליו הרי הוא באני ביתו ומأكلין אותו ומأكلין את האכסניה פירות شبיעית:

ممתי חלה קדושת شبיעית? רמב"ם הלכות שמיטה ויום פרק ד

הלכה ט: באחד בתשרי ר"ה לשmittin וליבולות פירות ששית שנכנסו לשביעית אם היו תבואה או קטניות או פירות האילן והגיעו לעונת המעשרות קודם ר"ה הרי אלו מותרין וاع"פ שאוסף אותם בשבעית הרי הן כפירות ששית לכל דבר ואם לא באו לעונת המעשרות אלא אחר ר"ה הרי הן כפירות شبיעית:

הלכה יי': החטבאה והקטניות אסורין באכילה משום ספיחים ופירות האילן אוכליין אותן בקדושת شبיעית:

עד متى נחשים פירות شبיעית? רמב"ם הלכות שמיטה ויום פרק ד

הלכה יב: הירק בשעת לקיטתו והאטרוג אפילו היה כפול קודם ר"ה ונעשה ככך בשבעית חייב במעשרות כפירות ששית ואפילו היה ככך בששית הויאל ונלקט בשבעית הרי הוא כפירות شبיעית ומתעשר כפירות ששית להחמיר:
הלכה יג: וכן פירות شبיעית שיצאו למומצא שבעית בתבואה זקטניות ואילנות הולcin לאחר עונת המעשרות והפרגין והשומשמין והאורז והדיזון ופול המצרי שזרעו לזרע אחר גמר הפרי והירק אחר לקיטתו:

אין קדושת شبיעית לקרקע הקנوية אצל גוי! רמב"ם הלכות שמיטה ויום פרק ד

הלכה כת: עכ"ם שקנה לקרקע בארץ ישראל וזדרעה בשבעית פירותיה מותרין שלא גוזרו על הספיחין אלא מפני עוברי עבירה והעכ"ם אין מוצווין על השבעית כדי שנגוזר עליהם:

סתם קרקען גזוליים הם אצל גויים!

שור"ע אור"ח סימן תרמط סעיף א כל ארבעה המינים פסולים בגזול ובגנווב, בין לפני יאוש בין לאחר יאוש; אבל גזולOKENOR בלא סיוע המצווה, כגון גזל לולב ושיפחו, כשר, דקנינה בשינוי מעשה ומיהו לא יברך עליהם; ויש מי שאומר שלא נפסל גזל וגנווב אלא לגנב ולגזול עצמו, אבל לאחרים כשר בשאר הימים, חז"מ מיום ראשון. הaga: ומושום זה יש ליזהר שלא יקצץ הירקן בעצמו אחד מרבעה מינים שבולבל לצורך לולבו, דקרקע אינה נגזלת, וסתם כותים גזולי קרקעם הם ויבא בגזילה לידי, אלא יקצצנו כותי ויקנה מהם (חשובה הרשב"א סי' תשכ"ב הגהות אשיר"י סי' פ' לולב הגזול); ואין חילוק בזה בין ארץ ישראל או חוצה הארץ (א"ז); לולב שאגדו כותי ועשאו, כשר כמו סוכת כותי. (מדרכי הל' קטנות).